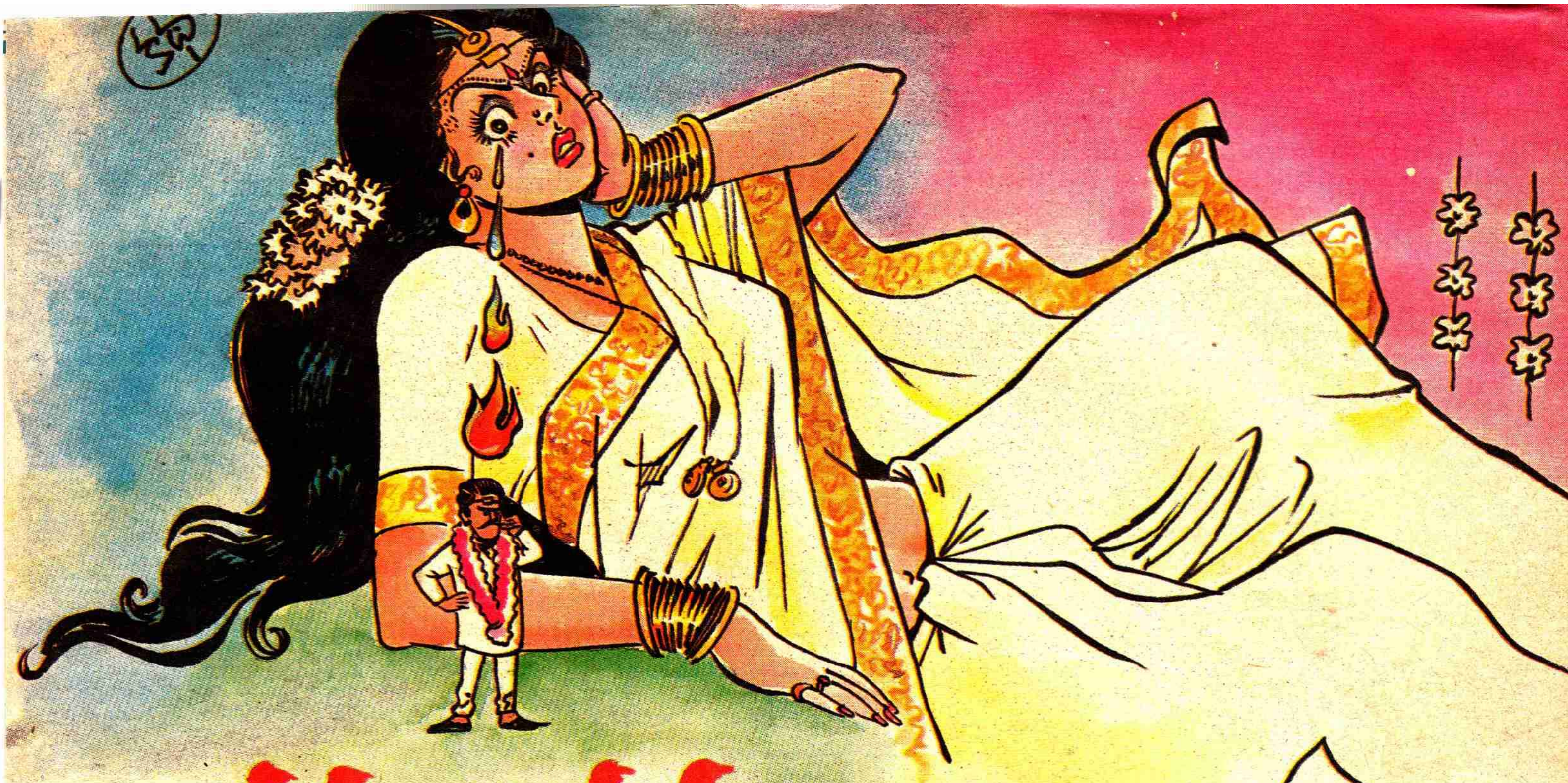

విప్లవ విప్లవం

వి. నాగచంద్రావతి

ఆ ఇంటి గుమ్మానికి మామిడాకు తోరణం వేలాడుతోంది. ముందుహాల్లో మధ్యాహ్నం భోజనాలు చేసి భుక్తాయాసంతో సాగిలపడినవాళ్ళూ, కునుకుతీస్తూనో లేక పిచ్చాపాటీగా ముచ్చటించుకుంటున్న మగవారితో నిండుగా వున్నా కొంచెం మందకొడిగా వుంది.

హాలుకి ఆనుకొని ఉన్న పడగ్గది మాత్రం ఇందుకుభిన్నంగా గొప్ప కోలాహలంగా వుంది.

పువ్వులు, నగలూ, చీరలూ, నవ్వులు, హాస్యాలూ-వీటన్నిటి మధ్యన మూడురోజుల క్రితమే పెళ్లయిన విప్లవా—

★ ★ ★

ముగ్ధలా ముకుళించుకుని విడీవిడకుండా వున్న మల్లెమొగ్గల్ని దోసిలినిండుగా తీసుకుని గాఢంగా ఆఘ్రాణించింది విప్లవ.

తనువంతా వ్యాపించిన పరిమళ ఆస్వాదనతో కనులు అరమోడ్పులయ్యేయి.

"ఆ-ఆ...మల్లెల సౌరభాన్నంతా ఇప్పుడే పీల్చెయ్యకే అమ్మడూ! రాత్రి అతగాడికి కొద్దిగా అట్టిపెట్టు" పూలమాలలతో మంచాన్నలంకరిస్తోన్న రత్న అత్తకూతుర్ని మేలమాడింది.

చేమంతి పూవన్నెలో ఉన్న విప్లవ చెంపలు క్షణంలో ఎర్ర కలువలయ్యేయి.

"అదికాదులేవే-ఆ సువాసనంతా పీల్చుకుని తనే గుబాళించిపోతే అతగాణ్ణి చేరుకోవాలని దాని తాపత్రయం" దీర్ఘంతీస్తూ పరిహాసమాడిందింకో వరసైన జాణ.

"పసిదాన్ని చేసి ఆడిస్తున్నారా-ఊరుకోండ్రా-బెదిరిపోగలదూ" అనివాళ్లని గదిమి," అమ్మా విప్లవా-వాలుజడకి-మల్లెపూవులు కుట్టనా మొగలిరేకులు కుట్టనా? మల్లెపూల జడలు విసిరితివో మగడు మైమరిచిపోతాడు- మొగలిరేకు జడవేసి కొడితివో మాటజవదాటక నడుచుకుంటాడు. నీ ఇష్టం మరి" అని గడుసుగా కొంటెతనం చూపించిందో ప్రౌఢ.

కిలకిలలతో, పకపకలతో ఆగదికే గిలిగింతలు పెట్టినట్టుగా అయింది కొన్నిక్షణాలు.

సిగ్గుల మొగ్గయి రెప్పలు వాల్చింది విప్లవ. ఆ వాల్చిన రెప్పల వెనుక మధురోహలెన్నెన్నో.

★ ★ ★

ఇక పడమటి గదిలో కొత్తపెళ్లికొడుకు రామచంద్రావు ఒక్కడూను.

పడక కుర్చీలో వాలి కళ్లుమూసుకున్నాడుగానీ అతగాడు నిద్రపోవట్లేదు.

వివాహం అట్టహాసంగా చేసేరు-బాగానే వుందిగానీ పునస్సంధానానికి గూడా ఈ హడావిడీ, చుట్టాలూ, వేళకోళాలూ, పీటలమీద కూర్చోవటాలూ, ఫలప్రదానాలు ఇవేవీ నచ్చటంలేదతనికి.

పైగా-పెళ్లికి వచ్చిన ఫ్రెండ్సందరూ వెళ్లిపోవటం మూలాన ఏంతోచకుండా కూడావుంది.

వదినలు పరిహాసాలాడ్డం మితిమీరినట్టుగా వుండి చిరాగ్గా వుంది. బావమరుదుల అల్లరీ, మరదళ్ల సరసమూ కలిసి తనకి తాటాకులు కడుతున్నట్టనిపించి రోషంగా వుంది. ఇంజనీర్లయిన పెద్దబావమరుదులిద్దరూ తన ఆధిక్యాన్ని గుర్తించకుండా పోజుకొడుతున్నారేమోనని అనుమానంగా వుంది.

తానిష్టపడని ఈ అంశాలన్నింటినీ రాత్రి శోభనం గదిలోకి వెళ్లగానే, తలుపుమూయగానే, తనకందించిన పాలు తాగకుండానే నిర్మొహమాటంగా, ఆ గదిలో కొచ్చిన అమ్మాయిని ఎక్స్‌ప్లనేషన్ అడిగెయ్యదలుచుకొన్నాడతను.

అందుగ్గానూ రాత్రిగదిలోకి వెళ్లగానే తన ఆరపణలు ఎలా ప్రారంభించాలో, దేని తరువాత ఏది వరుసక్రమంలో వుండాలో, బదులుగా ఆ అమ్మాయి సమాధానమో సమర్ధనో-ఏవిధంగా వుండవచ్చునో, వెంటనే తనుదానిని ఎలా ఖండించాలో అన్నీ కళ్లుమూసుకొనే రిహార్సల్సు వేసుకుంటున్నాడతను.

"బావా నీకు ఉత్తరం"

కళ్లుతెరిచాడు రామచంద్రావు, 'తనకి ఇక్కడకుఉత్తరం రాసేదెవరబ్బా' అనుకుంటూ బావమరిది చేతినుంచి ఆ ఇన్‌లాండ్ లెటర్‌ని అందుకున్నాడు. 'ఈ భడవగానీ ఈ వంకని ట్రిక్ ఏదన్నా నామీద 'ప్లే' చేయటం లేదుకదా:' అనే సందేహంతో సంకోచిస్తోనే తెరిచిచూశాడు.

మొదట చివర సంతకాన్ని యధాలాపంగా చూస్తూ తుళ్లిపడ్డాడు రామచంద్రావు. 'ఎవరదీ-ఆకాశరామన్న-?'

ఇక చూపులు వాటంతట అవే అక్షరాల వెంట పరుగులుపెట్టాయి హడావిడిగా.

'అయ్యా-పెళ్లికుమారుడుగారూ! నా అంచన ప్రకారం ఈ రోజే తమరి శోభన ముహూర్తం అయ్యుండాలి.

విప్లవ మీకోసమే పవిత్రంగా వికసించిన కుసుమమనీ, ఆపూవులోని మకరందాన్ని తొలిసారిగా గ్రోలే మధుపం మీరేననీ భ్రమపడుతున్నారు కదూ? ఆపుణ్యకాలం కోసం వేగిరపడుతూ కలలు కంటున్నారేమో కూడా.

పాపం-మీకు నా సానుభూతి.

విప్లవ మీకు భార్యకాకముందే నాకు ప్రియురాలు. ఆమె మనసూ తనువూ కూడా నావయ్యాకే నీవవుతున్నాయి.

మైండిట్-ఆకాశరామన్న.

బుర్ర తిరిగిపోయింది రామచంద్రావుకి. ఆతరవాత కోపమూ ఉక్రోషమూ ముంచుకొచ్చేయి.

'ఏమిటేమిటీ -సంగనాచిలా మొహమూ అదీ నీ-దాని వెనకాల ఇంత కథుందా? ఎర్రగా బుర్రగా వుందని మురిసిపోయేనే కానీ ఇంత గ్రంథసాంగురాలనుకోలేదుస్మీ!

హు! ఎంగిలికూటికి కక్కుర్తిపడే ఖర్మేమిటి తనకి!

అనలు ఇంతమోనం చేసి కుక్కముట్టిన కుండని తమకి అంటగడ్తారా వాళ్లు. ఇప్పుడే అమీతుమీ తేల్చేస్తాను!' ఆవేశపడిపోయాడు రామచంద్రావు.

"అమ్మా!" సింహనాదంచేశాడు రామచంద్రావు.

కోడలికి పెట్టే సారెగురించి వియ్యపురాలితో చర్చిస్తోన్న సావిత్రమ్మ కొడుకు గర్జన విని, 'మళ్లీ ఏపుట్టి మునిగింది?" అనుకుంది.

ఈ మూడ్రోజుల బట్టీ అల్లుడిపేచీలూ, అలకలూ చూస్తోందీ-అనుభవిస్తోందీ కాబట్టీ పెళ్లికూతురి తల్లి కామాక్షి సరిగ్గా ఆమాటే అనుకుంది.

జరిగిన [illegible] తల్లి తండ్రులైన పెళ్లికూతురితల్లీ తండ్రీ, మేనమామా, పినతండ్రీ మొదలుగాగల సపరివారమంతా రామచంద్రరావు చుట్టురా వున్నారు-ఒక పెళ్లికూతురు తప్ప.

'ఏమయింది నాయనా?'' అని ఒకరు-'ఏంకావాలిబాబూ?'' అని ఒకరు, ''కాలుజారిందా?'',దెబ్బలు తగల్లేదుకదా?'', ఇలా ప్రశ్నలు గుప్పిస్తున్నవాళ్లందరి మీద మండిపడుతూ, కళ్లురుముతూ, ''మీదంతా దగా-మోసం-అన్యాయం'' అంటు రంకెలేశాడు రామచంద్రరావు. ''ఏవిట్రా?'' అన్న తల్లితో ''పద-ఒక్కక్షణం ఇక్కడుండొద్దు'' అంటూ రెక్కపుచ్చుకున్నాడు.

''అదేవిటి నాయనా...శుభకార్యం...ముందు'ఎట్టుకుని...''తీవ్రమైన ఆందోళన స్వరానికి అడ్డుపడుతోంటే తడబడిపోతున్న విప్లవ తండ్రిని పెద్దకొ

డుకు ముందుకొచ్చి వారిస్తున్నట్టుగా పక్కకి జరిపాడు.

''ఫస్ట్‌నైట్ ఏర్పాటు చేస్తున్నామని తెలిసి కూడా ఏమిటి బావగారూ ఇప్పుడు వెళ్ళిపోతామని గల్లంతుచేస్తారు?'' అన్నాడు కొంచెం చిరాకు కోపం మిళితంచేసి కసిరినట్టుగా.

''ఎవరికయ్యా ఫస్ట్‌నైటూ-నాకా మీ చెల్లెలికా?'' వెటకారంగా అడిగాడు రామచంద్రరావు.

''అదేవిటలా అడుగుతారు? ...'' చిట్లించాడు బావమరిది.

''మరి? నాసంగతేమో • కానీ మీచెల్లెలికి మాత్రం ఇది ఎన్నో నైటో కనుక్కోండి ముందు''

''బావా- ఆలోచించి మాట్లాడండి''. కోపం, రోషం తాండవం చేశాయి బావమరిది హెచ్చరికల్లో.

''ఆలోచించక్కర్లా-ఇదిగో రుజువు,'' ఉత్తరం విసిరాడు రామచంద్రరావు.

చేతినించి చేతికి మారుతూ అందరి చేతుల్నీ తిరిగిందా ఉత్తరం.

కత్తివాటుకి నెత్తురుచుక్కలేదు ఎవరిమొహానా.

విప్లవ తల్లయితే కళ్లలో సత్తువ ఎవరో తోడేసినట్టుగా నిల్చున్నచోటనే కూలబడిపోయింది నెత్తిన చేతులుపెట్టుకుని.

'' ఇంతపాపం మూటకట్టుకున్నాడెవరమ్మా ఆ త్రాష్టుడు'', ''పులుగడిగిన ముత్యం లాంటి పిల్ల మీద నిందవెయ్యటానికా వెధవకి ఎలాప్రాణమొప్పిందో-''

''బయటికోస్తే తల ఎత్తదమ్మా బిడ్డ-ఎంత అభాండమేశాడు-'' విచారిస్తూ, నొచ్చుకుంటూ, నిరసిస్తో, శపిస్తో ఏవేవో వాఖ్యలు అందరినోళ్ల వెంటా వెలువడుతోన్నాయి.

ఏంచెయ్యటమో తెలీని స్థితిలో తలలు పట్టుకు కూర్చున్నారు విప్లవ ఫామిలీ.

విప్లవ మేనమామా, పినతండ్రీ అమ్మాయి సచ్చరిత్రురాలేనని నచ్చజెప్పచూస్తున్నారు అబ్బాయి తల్లీతండ్రికి.

ఈ లోపల అంతా తిరిగి చివరగా విప్లవ తమ్ముడు శ్రీనివాస్ చేతికి వచ్చిందా ఉత్తరం.

''నాన్న ఈ ఆకాశరామన్నెవరో తెలిసిపోయింది'' కేకపెట్టాడు శ్రీనివాస్.

''ఎవరు?'' ''ఎవరు?'' ఆత్రుత; ఆదుర్దా.

'శంకరం బావ.''

''ఆ...''

''అవును. ఎంత మార్చిరాయాలని చూసినా అలవాటు మార్చుకోలేకపోయాడు. చూడండి....ఒత్తులు అక్షరాలతో సమానంగారాసి, పైన అక్షరం రాయటం బావ అలవాటు. ఈ ఒత్తులన్నీ అలాగే వున్నాయి చూశారా? ఇంకో ఆనవాలు...ఈ మెలికల 'శా'కి తలకట్టుని ఇలా పూర్తిగా ఒంగోబెట్టిరాసేది శంకరంబావే-నాకు బాగా తెలుసు.'' ఉద్రేకంతో, పట్టేశానన్న ఉత్సాహంతో చెప్పాడు సస్పెన్స్ నవలలు తెగచదివే శ్రీనివాస్.

విప్లవ మేనత్త వచ్చి అన్నగారి చేతులు పట్టుకుంది.

''నాకు ఆ అనుమానమే వచ్చిందన్నయ్యా-ఉహూ-సందేహంలేదు. ఇది మావాడిపనే. తనకి విప్లవనివ్వనన్నావని ఆ కక్ష ఇలా తీర్చుకునుంటాడు. అన్నయ్యా వాడు నా కడుపున చెడబుట్టాడు, మన్నించమని అడగటానిక్కూడా నోరావటంలేదు. వాడెక్కడున్నాడో ఈడ్చుకురండన్నయ్యా. నాలుగుతగల్నిచ్చయినా నీకాళ్లమీద పడేసి నిజమొప్పిస్తాను.'' కొడుకు చేసిన తప్పుడు పని తన అపరాధమేనన్నట్టుగా సిగ్గిల్లిపోతోన్న ఆవిడ గొంతు పాపం దుఃఖంతో పూడుకుపోయింది.

విప్లవ మేనత్త అలివేణమ్మ ఏకైక సంతానమే శంకరం. చదువు అబ్బలేదు సరికదా అతనికి లేని చెడుఅలవాట్లులేవు.

తండ్రి చిన్నప్పుడే పోయాడు. తల్లి అతన్నదుపుచేయలేకపోయింది. మేనమామ కలగజేసుకుని బుద్ధులు చెప్పబోయినా ప్రయోజనంలేకపోయింది.

ఆ సకల గుణాభిరాముడికి విప్లవ కావాల్సివచ్చింది. తల్లిని తనకి విప్లవనిమ్మని మేనమామ దగ్గరికి రాయబారానికి వెళ్లమన్నాడు.

''అడగటానిక్కూడా ఇంగితముండాలి. నేవెళ్లను'' అన్నదావిడ.

తనే అడిగేశాడు మేనమామని.

కుదురైన ప్రవర్తనైనా లేనివాడికి కూతుర్నివ్వనన్నాడాయన.

శంకరం మేనమామతో ఘర్షణ పడ్డాడు. అల్లరి చేశాడు. ఏమయినా తొణకలేదు మేనమామ. చేసేదిలేక వెనుతిరిగాడు శంకరం.

జరిగింది అది!

శంకరానికి విప్లవమీద మనసున్న మాట నిజమేనేమోగానీ జులాయిగా తిరిగే మేనబావతో సరిగ్గా మాట్లాడను కూడా మాట్లాడేదికాదు విప్లవ.

ఈ విషయాలన్నీ మగపెళ్లివారికి వినయంగా విశదీకరించారు. శంకరం కుత్సితమే తప్ప విప్లవ మంచుబిందువంటిదని ప్రమాణంచేసి చెబుతామన్నారు.

అప్పటికీ వారి సందేహం వదలనట్టుగా వుంది. తమ మీద దయవుంచి ఒక్కఅవకాశమిప్పిస్తే ఎక్కడున్నా ఆ ఆకాశరామన్నని ఈడ్చుకొస్తామన్నారు. వారి సమ్ముఖానే నిజానిజాలు కక్కిస్తామని విన్నవించుకున్నారు.

రామచంద్రరావు నుదుట ముడివీడలేదుగానీ, అతని తండ్రి,''అలాచేయండి. మరి సంశయముండదు'' అన్నాడు.

అప్పటిగ్గానీ ఆడపెళ్లివారి ముఖాల్లో కళచోటు చేసుకోలేదు.

అక్కణ్ణించీ ఒకటే వురుకులుపరుగులు.

విప్లవ మేనమామా, పినతండ్రి ఆఘామేఘాల మీద శంకరం వుండే వూరికి ప్రయాణమయి వెళ్లారు. వూరంతా గాలించారు. శంకరం జాడ దొరకలేదు.

మొదటి రాత్రి అలా తెల్లారిపోయింది.

★★

''శంకరం పట్నం వెళ్లుండొచ్చు,'' అని ఒక పేకాట మిత్రుడందించిన ఉప్పందుకుని అటు పరిగెట్టారు విప్లవ మేనమామా,పినతండ్రీ.

తిరిగి తిరిగి ఎలా అయితేనేం మొత్తానికి ఒక అమ్యూజ్‌మెంట్ పార్కులో జూదమాడుతోన్న శంకరాన్ని దొరకబుచ్చుకున్నారు.

వాళ్లని చూడగానే అర్థమయిపోయింది శంకరానికి ఎందుకు వచ్చారో.

రానని మొరాయించాడు.

అదిలించి, బెదిరించి, పోలీసుల్ని పిలుస్తామని భయపెట్టి ఎలాగయితేనేం లాక్కువచ్చారింటికి.

తప్పొప్పుకున్నాడు శంకరం. చెంపలు వేసుకున్నాడు.

అది చాలదని ఆ ఉత్తరాన్ని మళ్లీ అదేవిధంగా రాయించి రెంటి వ్రాత ఒకటేనని నిర్ధారణ చేశారు.

అసలిన్ని సాక్ష్యాలక్కరలేదు.

కర్పూరకళిక, సర్ణశలాకలాంటి విప్లవతో-ఎండిన కట్టెపేడులాంటి మొహం ఎర్రటికళ్లు, నల్లటి బండపెదాలు, ఆర్చుకుపోయిన ఎదురొమ్ము-పొగచూరు కట్టెలా వున్న శంకరాన్ని ఒక్కసారి పోల్చుకు చూసుకుంటే చాలు-ఎవరికైనా అర్థమయిపోతుంది-కోరికోరి అతన్ని ప్రేమించి వరించి సర్వం సమర్పించుకుందంటే నమ్మడం అసంభవమని.

అబ్బాయి తరపువారిలో సంశయ మేఘాలు తొలగిపోయాయి. అమ్మాయివైపు వారి మొహాలు తేటపడ్డాయి.

''మలిరాత్రి తొలిరాత్రవబోతోంది.''అనుకుంటూ పారిపోయిన ఉత్సాహాన్ని తిరిగి కూడదీసుకుంటూ అమ్మాయి చుట్టూరా చేరుకుంటున్నారు ఆడవాళ్లు.

''ఆపండి'' అన్నాడు పెళ్లికొడుకు రామచంద్రరావు.

అతని బొమ్మముడి విడనేలేదింకా.

''వీల్లేదు. ఆపిల్లకి కన్యాత్వపరీక్ష జరిపిస్తేగానీ మొదటిరాత్రి జరగటానికి వీల్లేదు.''అతనన్నాడు మళ్లీ.

తిరిగి కల్లోలం; గడబిడ.

''భయమేమిటి? వూళ్లోలేడీడాక్టరుంది పిలిపిస్తాం''అన్నాడు విప్లవ మేనమామ.

''ఉహూ. ఈవూరి డాక్టరు పనికిరాదు.''అన్నాడు రామచంద్రరావు.

'తమ వూళ్లోని ఫలానా లేడీ డాక్టరయితేనే తనకి నమ్మకమన్నాడు; తమ వాళ్లే ఎవరో ఒకళ్లతో విప్లవ వెళ్లి పరీక్షచేయించుకు రావలన్నాడు.

మూడుముళ్లు మెడలో పడ్డాక తప్పేదేముంది!

విప్లవ పెళ్లికొడుకు తల్లీతండ్రితో కలిసి రైలెక్కింది.

రెండో రాత్రలా రైల్లో గడిచిపోయింది.

★ ★ ★

మర్నాడు డాక్టరు రిపోర్టుతో తిరిగి వచ్చారు.

''అందరి ఆడపిల్లల విషయంలోనూ ఇట్లా చెప్పడం సాధ్యంకాదుగానీ ఈ అమ్మాయి మాత్రం నిశ్చయంగా వర్జిన్'. ఆ రిపోర్టు సారాంశం.

అందరూ అబ్బాయికేసి చూశారు ఆత్రంగా.

రామచంద్రరావు బొమముడి వీడింది.

''నాకింకభ్యంతరంలేదు.'' అప్పుడే శోభనపెళ్లికొడుకునని గుర్తొచ్చినట్టు సిగ్గుపడిపోయాడు రామచంద్రరావు.

ముచ్చటగా మూడోరాత్రవ్వాలిసింది మొదటి రాత్రవబోతోందని నిట్టూర్చి కదలబోయేటంతలో వినిపించింది విప్లవ కంఠం గంభీరంగా

''అభ్యంతరం నాకుంది. అతను అస్ఖలిత బ్రహ్మచారి అని రుజువయ్యేదాక ఈ ఏర్పాటుకు నేనొప్పుకోను.''

పిడుగుపడిందక్కడ. *